

A nők sokkal inkább el tudják képzelni ezt a fajta tevékenységet, mert beleillik a házimunkába, de ők sem tartják ezt hosszú távú megoldásnak. Számukra legkedvezőbb megoldás a részmunkaidős foglalkoztatás lenne. Hasonlóan a pályakezdők munkatapasztalat-szerzési támogatásához, talán el lehetne tűnődni azon, hogy a családós, többgyermekes anyák foglalkoztatására is lehetne hasonló támogatási formát bevezetni.

A tartós távollét a munkahelytől és a kilátástalanság egyértelműen veszélyezteti a családi nyugalmat, ami később a gyerekekre is kihat. A 30-40 éves korosztály még viszonylag kedvező helyzetben van, hiszen a 40-45 év feletti nőknél már egészségügyi problémák is jelentkeznek.

A csoportos foglalkozások számomra is tanulságosak voltak. Ügyfeleink részéről több visszajelzést is kaptunk, melyeket úgy gondolom, munkánk során hasznosíthatunk. Problémájukat összetetten próbáljuk kezelni.

A jövőt illetően úgy vélem, szükséges volna ezt a fajta szolgáltatásunkat rendszeressé tenni. Ugyanakkor nem szabad figyelmen kívül hagyni a település sajátosságait egy-egy foglalkozás szervezésénél.

Szabó László

Pályakezdő munkanélküli fiatalok véleménye a munkavállalásról

Az 1997 elején Zala megye egy kisvárosában történt felmérés alapján

A Kormány 68/1996. (V. 15.) sz. kormányrendelete a pályakezdő munkanélküliek elhelyezkedéséről, változást hozott az iskolájukat közép- vagy felsőfokon befejező fiatalok életében. Ennek lényege, hogy megszűnt a pályakezdők munkanélküli segélye, helyette pedig munkatapasztalatszerzési támogatást, foglalkoztatási támogatást és foglalkoztatást elősegítő képzési támogatást biztosít a pályakezdők számára.

A fiataloknak lehetősége van részt venni elhelyezkedést segítő programokon (Impulzus, pályaeorientáció, pályakorrekció, pályamegerősítő és álláskeresési technikák). A kormányrendelet segítő szándéka még nem jelent azonnali megoldást a pályakezdő munkanélküliség enyhítésére, de módszerében, gondolkodásra készítésben, motivációk befolyásolásában mindenképpen.

A munkaügyi kirendeltségek be- és kiáramlási statisztikája változatos képet mutat. Sikereesebbek a nagyvárosok, elmaradnak a kistérségek. A munkaerőpiaci hátrányokon (kevés állás, beszűkült lehetőségek) túlmenően a kisvárosok és környéki fiatalok szemléletmódja is sajátos. Egy zalai kisváros pályakezdő fiataljainak körében végzett felmérésben arra kerestük a választ, hogy mi az oka a fiatalok érdektelenségének. Miért szakad meg a kapcsolat a munkaügyi kirendeltség és az állást kereső fiatal között? Kérdőíves interjúban pályaválasztásukról, munkatapasztalataikról, a mindennapjaikról, jövedelmi viszonyaikról és jövőképükről tudakozódtunk. A kérdőívek feldolgozása az alábbi fő gondjaira irányította a figyelmet. A munkába járás különösen az aprófalvakból nehézkes, s ez korlátozza a munkavállalásukat. A mindennapi létfenntartás egyelő-

re nem rájuk hárul, így a több pénz nem motivál. A munkaügyi szervezetről kevés információval rendelkeznek és nem is törekszenek azok beszerzésére (lásd: PEP programok). Öncélúnak látják az együttműködési kötelezettséget, s a segítő kapcsolat megteremtése (pl. tanácsadás) még idegen számukra.

Összegezve elmondható, hogy a munkaügyi szervezetben dolgozók tájékoztató – motiváló szerepe egyre erősödik, akkor is, ha nincs pillanatnyilag állás kínálat.

Szántó Tamás

A nonprofit szervezetek szerepe az ifjúsági munkanélküliség kezelésében

Szeptembertől kezdődően az elmúlt évek mérséklődő tendenciáját jelentősen meghaladó mértékben csökkent a regisztrált pályakezdő munkanélküliek száma s ez a folyamat októberben és novemberben még határozottabban folytatódott.

A helyzet tisztázása érdekében nyomonkövető vizsgálatot végeztünk körükben.

Kérdőívet küldtünk ki annak az 567 pályakezdő fiatalnak, akik októberben és novemberben léptek ki a nyilvántartási rendszerünkől. A kiküldött kérdőívek közül 366 érkezett vissza, amely 64,6%-os válaszadási aránynak felel meg.

A kérdőívre válaszoló fiatalok 63%-a dolgozott a megkérdezéskor. A magas elhelyezkedési arány arra enged következtetni, hogy eredményes intézkedés volt az alanyi jogon járó pénzsegély eltörlése, amely a fiatalok egy részét passzivitásra készítette.

Természetes azok számára, akik nem tudtak elhelyezkedni – jelen esetben a válaszadók közel 10%-a – rendkívül negatív intézkedés volt a pályakezdők munkanélküli segélyének megszüntetése.

Az elhelyezkedési arány az iskolai végzettség tekintetében azonban erősen differenciáltan alakult. E vizsgálat is igazolta, hogy a szakképzetlenek vannak a legkedvezőtlenebb munkaerőpiaci helyzetben. Legkisebb arányban az általános iskolát (33%) és a gimnáziumot végzettek (43%) tudtak elhelyezkedni, a legnagyobb számban pedig a felsőfokú végzettségűek.

A nyilvántartási rendszerből kilépő és a kérdőívet visszaküldő fiatalok 37%-a dolgozott a végzettségének megfelelő munkahelyen, 26%-uk nem maradt meg a választott pályán. Természetesen a pályamódosításoknak csak egy (valószínűleg kisebb) része tudatos, a másik része kényszerűségből fakadt.

A választott pálya elhagyása a technikusok körében volt a legjellemzőbb: 40%-uk nem a végzettségének megfelelő munkahelyen dolgozott.

Sajátos és el nem hanyagolható rétege a megkérdezetteknek a katonai szolgálaton lévők (10%), a nappali tagozaton tanulók (8%), illetve a tanfolyami képzésben résztvevők (8%), akik átmenetileg kikerültek a munkaerőpiacról és jelenleg inaktívak. Az ő problémájuk ezzel az elhelyezkedés vonatkozásában hosszabb-rövidebb időre kitolódott.

A vizsgálat eredménye szerint a nyilvántartásainkból kilépett fiatalok 9,6%-a volt munkanélküli.